

# ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ

органъ на социалдемократическата партия (обединена) въ Плевенския окръгъ.

42155

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО.

АБОНАМЕНТЪ: 10 ЛЕВА ЗА ГОДИНА,  
5 ЛВ. ЗА ПОЛОВИНЪ ГОДИНА.

ЕДИНЪ БРОЙ 20 СТ.

Марийка Ганчева  
и  
Цоло КостовъЩе се венчаятъ въ неделя на 18 май т. г.,  
гр. Плевенъ, май 1919 г.

Г. Марковъ.

## Прѣдъ свѣтла бжднина.

Мрачна неизвѣстностъ тежи надъ нашата бѣдна, измѣнена България. Начинътъ, по който съглашеният „конгресъ“ постъпва съ Германия, ни показва каква участъ се готви за безсилната и „виновна“ България. А вжтрѣ — гладъ, болести, тревоги и неудовлетворена мжстъ. И при все това въ душата на всѣки, който влѣзе въ близко съприкосновение съ народа, се поражда смѣтната увѣреностъ за свѣтлата бжднина, която чака българския народъ. Отъ гдѣ иде тази увѣреностъ?

Жестокъ бѣше урокътъ, който двѣтъ войни дадоха на нашия народъ. Дори най-коравото сърдце, дори най-неподвижния умъ не можеха да не потрѣпнатъ прѣдъ резултатитъ отъ прѣстѣпнитъ безумства на нашата буржуазия.

Присъждата на цѣлия страдащъ и работенъ народъ надъ тѣзи безумства е единодушна. Идете въ която щете кръвостъ на старитъ, кождерски партии, вмѣкнете се въ най-затѣтеното балканско селце, и вие ще чуете единния народенъ гласъ: „не искаме вече старитъ умразни партии!“ Прѣдъ свѣщенния народенъ гнѣвъ сж се спотаили въ своитъ дупки партизанитъ на всички умразни партии. Щура се само изъ народа смахнатата фигура на тѣсняка, който ще ви създаде смугъ въ нѣкое събрание, и нѣгдѣ, само, велзевулската фигура на нѣкой стамболовистъ, прѣобразена въ модеренъ „болшевикъ“. Прѣди още държавенъ сждъ да си е казалъ думата, народенъ сждъ осжди безвъзвратно авторитъ на двѣтѣхъ му кървави катастрофи. И днесъ въ села и градове една надежда още згрѣва сърдцата, единъ е за всички пжтътъ къмъ свѣтлата бжднина — пжтътъ на социализма!

„Запишете ни всички“ — се провикна неотдавна къмъ насъ на публично селско събрание побѣлѣлъ единъ старикъ — „запишете ни съ женитѣ и дѣцата, ние всички сме съ васъ!“ Тази дълбока вѣра въ социализма като спасителъ на страдащитъ въ села и градове, тази голѣма надѣжда въ свѣтлото бждаше, което той ще донесе, сж единствената гаранция днесъ за бждащото щастие на нашия народъ и на цѣлия свѣтъ. Да работимъ всички, за да оправдаемъ тази надѣжда и да не слоимъ тази дълбока вѣра — ето дългътъ, който момента ни налага!

## Фондъ в. Червено Знаме.

Плевенъ. Майски помощи. — А. М. — 10 л., Ц. Б. — 10 л., А. Сл. — 5 л., Г. Хр-въ — 10 л., Е. Лазарови — 5 л., Цвѣтановъ — 5 л., Сербезовъ — 5 л., Ив. Ганчевъ — 10 л., Кафеджията — 20 л., Димитровъ — 10 л., Х. — 5 л., Вл. К. Я. — 10 л., Т. С. — 5 л., С. М. — 5 л., Д. Димитровъ — 5 л., Бейковъ — 20 л., Ц. Иванчевъ — 5 л., Ц. Бояджиевъ — 5 л., Наумовъ — 10 л., М. Димитровъ — 20 л., А. Вачевъ — 5 л., Ю. Поповъ — 5 л., И. Бояджиевъ — 5 л., Х. — 10 л. Всичко — 215 л.  
Отъ миналия брой 1592 л. Всичко 1808 л.

М. С. Стоевъ.

## Селскиятъ работникъ.

Отъ всички онеправдани, въ днешната обществена наредба най мизерно живѣе селския работникъ. Това е ратая, синъ на отритнато отъ свѣта съмейство, израсналъ по чуждитъ кжщи, безъ възпитание, безъ училище, безъ ласки, неразвитъ умствено и изроденъ физически, тичащъ денонощно подъ дъждове и пекове прѣвъ лѣтото, или трѣперящъ въ мръстнитъ обори прѣвъ зимата.

Най-голѣмото нещастие на ратая е че нему абсолютно липсватъ условия за да се развива, класосъзнава и организира, та по тоя начинъ да може да подобри своя халъ. Ехото на титанската борба, която води градския пролетариятъ до него не достига. Нему е чужда свѣтлата надежда за по-добъръ животъ. Търпеливо мѣкне той хумата и, примиренъ, прѣвива подъ него и шиитъ на своитъ дѣца.

Не по-добро е положението на друга категория селски работници: исполичаритъ, дребнитъ и фиктивни собственици.

Исполичарътъ, полагащъ прѣвъ цѣлата година непосиленъ трудъ заедно съ жена и малолѣтни дѣца, е длъженъ да отстъпи половината отъ това, което скжперницата природа му дава, на собственика на земята. И то само за това, че нѣкой селски думбазинъ има тапия за тая божия земя, дадена на всички човѣци да се ползватъ еднакво отъ нея. Но и другата половина отива сжщо въ джоба на господаря, защото послѣдния милостиво е поддържалъ прѣвъ годината исполичара съ храна, солъ, царвули и свѣщи за черква. А тая нещастна „половина“, едва ли стига сега да покрие само лихвитъ на дългътъ.

Не по-малкъ робъ на земята е фиктивния собственикъ. Това е земледѣлецътъ, който има често пжти дългъ по-голѣмъ отъ сгойността на земята, която притежава. Той напѣва всичкитъ си сили, той оставя дѣтето си безъ училище и кърмачето безъ ненка, само дано изплати дългътъ, дано остане земята негова. Напраздни усилия. Едва той може да изплати лихвитъ на своя господаръ.

Подобенъ е халътъ и на по-голѣмата частъ отъ дребнитъ собственици земледѣлци.

Всички тия работници на земята водятъ най-окаянъ животъ; тѣхниятъ трудъ се граби отъ землевладелцитъ, лихваритъ и държавата; тѣхниятъ животъ се покосява отъ болести и прѣстѣпностъ, а съзнанието имъ е плячка на демагогията.

Мощнитъ лжи на социализма трудно достигатъ до тѣхъ. А само социализмътъ е, който имъ носи избавление; той каза: „земята е за ония, които я работятъ“.

Нека отидемъ между тѣхъ, нека зареботимъ и прѣснемъ нашата свѣтлина.

И да не се боимъ, че тая „тъмна маса“, ще прѣчупи тия лжи и нашето учение ще се изроди. Нашъ човѣшки дългъ е да подадемъ ржка на тия нещастници.

Чистотата на нашето учение нѣма да пнстрада, защото имаме вече единъ мощенъ стражъ, който бди за нея — това е организирания пролетариятъ.

## Обвинителенъ актъ на демократитъ.

Демократитъ сж виновни:

1) За дѣто въ миналото наричаха себе си демократи и мамѣха народа съ тази дума, а въ сжщностъ бѣха покорни Фердинандови слуги.

2) За дѣто прѣди нашата намѣса въ европейската война изтѣкваха себе си като най-горещи русофили, а слѣдъ намѣсата ни като най-раболѣпни германофили.

3) За дѣто смѣниха Радославовъ ужъ да донесатъ миръ на измѣчения български народъ, а въ сжщностъ продължиха войната съ още по-голѣмо ожесточение, като прогласиха, че „курсътъ на нашата политика си остава неизмѣненъ!“

4) За дѣто поискаха примирие едва слѣдъ пълното ни разгромяване, което ни принуди да оставимъ заложници у противника 100,000 най-скжпи български чеда.

5) За дѣто дадоха възможностъ на Фердинандъ и Радославовъ да избѣгатъ и се спасятъ отъ священия народенъ гнѣвъ.

6) За дѣто съ лудешката Такева политика дадоха поводъ на съглашенитъ да ни отнеме Добруджа въпрѣки клаузитъ на договора за примирие.

7) За дѣто се опитаха да употребятъ за свое засилване властта, която народътъ имъ повѣри за негово спасение.

8) За гдѣто разтурваха безразборно общински свѣти и назначаваха демократи за тричлени комисии тамъ, гдѣто нѣма ни поменъ отъ демократическа организация.

9) За гдѣто дадоха възможностъ на своитъ партизани да се обогатяватъ чрѣвъ спекулации въ едно врѣме, което народътъ се измѣчваше подъ ударитъ на глада.

10) Защото се опитаха да насаждатъ „редъ и спокойствие“ чрѣвъ обискъ, шпионажъ и насилие.

11) За гдѣто се опитаха върху развалинитъ на поваления монархизмъ да създадатъ култъ на новия „прѣчистенъ“ и „подмладенъ“ монархизмъ съ неговитъ опори: милитаризма и шовинизма.

Подъ тежестта на тѣзи единадесетъ неоправдани грѣхове се провали демократическата партия въ послѣдната криза, и този пжтъ най-позорно и безвъзвратно.

## Двѣ думи по мѣритъ, общински и училищни имоти.

Въ нѣкои села изъ окръга управляющитъ общинари и училищни настоятели, водими ужъ отъ „безкористното“ си желание да строятъ здания за кметства, училища и др., или пжкъ за да издържатъ сжществуващитъ такива, прибѣгватъ не само до продаване общински и училищни имоти, а и до продаване части отъ селскитъ мѣри, като съ това още повече разпарчаватъ и безъ това разпарчената земя и даватъ възможностъ, щато общински, училищни и селски имоти да минаватъ въ частни ржцѣ. Съ това обстоятелство казанитъ управници, ужъ „въ интереса на народа“, създаватъ възможността, щато самитъ тѣ, или тѣхни близки заможпи стопани да се сдобиватъ съ нови, дѣвствени имоти, а общинитъ и училищнитъ лишаватъ отъ сигурната имъ подкрѣпка.

Социалната демокрация е противъ подобно разпарчаване на държавнитъ, общинскитъ, училищнитъ и общосел-

скитъ имоти и прѣдаването имъ въ частни ржцѣ, понеже съ това се създаватъ нови и нови възможности за забогатяване на частни стопани за смѣтка на държавата, общината или училището, а въ резултатъ на това — нови и нови експлоатации надъ безимотнитъ и малоимотни маси. Тя ратува за социализиране на земята, за нейното владѣние и използване отъ цѣлото общество, защото само чрѣвъ общото ѣ обработване, подъ общественя контролъ и съобразно общественитъ нужди, тя ще дава това, което принася истинска, а не фиктивно-обществена полза. Тя се бори и за социализирането на ония едри земледѣлски стопанства, които пичиватъ върху експлоатацията на наемнитъ работници, а при посоченото по-горѣ розграбване на общоселски, общински, училищни или държавни имоти едритъ земледѣлски стопанства още повече се засилватъ и веригитъ на безимотнитъ и малоимотнитъ земледѣлски маси все повече и повече се уякчаватъ.

Въ повечето села държавнитъ (гдѣто ги има), общоселскитъ и учил. имоти сж гори или пасбища. Използуването на пасбищата прѣвъ цѣлата година, а на горитъ само прѣвъ извѣстна врѣме отъ годината е едно придобито право на всички селски стопани — едри и дребни, малоимотни и безимотни. Дребнитъ селски стопани и надничаритъ иматъ най-голѣмъ, жизненъ интересъ да се борятъ съ всички срдства за защита на тия права върху общото владѣние на пасбищата и гиритъ, доколкото, разбира се, това общо владѣние и използване не прѣчи за рационалното земледѣлско и горско стопанство.

Ето защо, при подобни случаи, нашитъ другари изъ окръга трѣбва здраво, като социалдемократи да застъпватъ нашето гледище по въпроса за мѣритъ, общинскитъ и училищни имоти и най-енергично се противопоставятъ, за да не позволяватъ продаването имъ, а да настояватъ за разумното имъ използване, което е истинска гаранция за най-здравата подкрѣпка при издржка на училищата на общинитъ и при посрѣщане на общоселскитъ нужди.

Н. Вълчевъ.

## Изъ Плевенски окръгъ.

Никополъ.

Единъ отъ околийскитъ градове на нашия окръгъ съ напълно затворенъ политически животъ е гр. Никополъ. Естественото му положение, което го откъсва отъ селата на околията топографически, го откъсва и въ политическо отношение. Нѣма другъ центъръ въ България, който да е безъ такова значение политическо за своята околия, както Никополъ.

Политическитъ партии, които сж се състезавали до сега въ този градъ, сж допринесли още повече за отчуждаването на околията отъ центъра. Въ Никополъ имаме до скоро двама велики политически мжже: Чорбаджиевъ водителя на радославиститъ и Вълчевъ — този на демократитъ. Цѣлото малко градче бѣше раздѣлено на два враждебни лагера: единъ съ Чорбаджиевъ, други съ Вълчевъ. Двѣ котерии, които винаги воюваха, а малкото градче сѣ тнѣше въ мизерия, невѣжество и смрадъ. Погрома на Радославовата котерия и фалитътъ на Мушановата демокрация развѣнчаха безвъзвратно тѣзи двѣ никополски величия и разсипаха мѣстнитъ имъ гнѣзда. Въ Ни-

копелъ и околията му слѣдъ войната се почувствува единъ силенъ стремежъ къмъ соц. демократическата партия. Чинувничеството — това безропотно съсловие прѣзъ днитѣ, които господстваха двѣтѣ свѣтила, днесъ се е откъснало напълно отъ робството въ което тѣ го държеха до сега и е на път да се згрупира около нашата партийна организация въ този градъ. Но въ околията никнатъ една слѣдъ друга партийни организации и групи, основани и водени отъ безавѣтни прѣданни на социализма дѣйци. Гаурени, Сомовитѣ, Гигенѣ, Бръстѣ, Новачени, Тръстеникѣ, Трънчовица — това сж села отъ околията, гдѣто вече ние имаме твърдѣ завоювани позиции, отъ гдѣто ще разширимъ успѣхитѣ си. Нашата борба въ този край постави въ респектъ партизанитѣ на старитѣ и опозорени партии. Перчатъ се обаче, още срѣщу насъ тукъ-тамъ тѣснѣшки гнѣзда, прѣдставлявани отъ синове на богати думбази, които искатъ по този начинъ да спасятъ главитѣ си отъ болшевизма (с. Лозица) или отъ всевъзможни смахнати дѣрвиши отъ с. Дѣрвишко, които поумнѣватъ само когато бждатъ посрѣшнати съ суровици, както е станало напирѣмъ въ с. Бѣлг. Карагачъ. Всички условия за блѣстѣщъ и траенъ нашъ успѣхъ въ този край сж на лице, потрѣбна е само работа, безавѣтна работа за социалистическото дѣло.

#### Гигенъ, Никополско.

Злобата е признакъ на безсилие и некултурност. Тукашнитѣ демократи сж силно озлобени отъ бѣззастъпване на нашата група, често за тѣхна смѣтка. Днесъ единъ демократъ, утрѣ други напускатъ редоветѣ на царидворцитѣ, прощаватъ се съ гнилото, защото условията ги обновяватъ.

Останала само съ старитѣ си вѣлци, всички селски думбази, демократическата котерия рѣмжи, тя дава изразъ на злобата си.

На 26 м. м. безуспѣшниятъ главатаръ и башъ думбазинъ разпорежда да се кжсатъ обявленията за събрание на нашата група. Но не стига това, сж щиятъ разпространява редъ клевети по адресъ на нашитѣ другари, които обвинява да сж писали анонимни писма съ оскърбително съдържание.

Мизерници, злобата е послѣдното ви оржие, прѣди окончателно да изчезните.

#### Катунецъ, Повчанско.

На втория денъ на великденъ, т. г., въ домѣта на Вѣцо В. Микренски, въ момента когато блѣжжития кождеръ и лихваръ чествувалъ свѣтлитѣ Християнски празници, била хвърлена една адска бомба... о, ужасъ!... и на другия денъ бомбата била намѣрена цѣла, неексплодирала. Това „страшно посѣгателство“ е дало поводъ на най-щателна намѣса отъ страна на военни и полицейски органи. И прѣстѣжницитѣ сж открити не другаде, а въ лицето на нашитѣ другари Пешо Лазаровъ, Цанко Ангеловъ и Юрданъ Върбановъ, твърдѣ честни и почтенни младежи въ селото. Нека се знае, че В. Микренски владѣе 1/3 отъ селската работна земя, ограбена отъ безброй разорени и поборени селяни и съ това той наистина си е спечелилъ умразата на селото. Това трѣбва да се знае при търсене на „виновницитѣ“. Но ако днесъ Микренски — старъ стамболовистъ и радославистъ — се тѣснее, защото синѣтъ му е първенецъ на тѣснѣшката група, това не дава право за беззаконна гонитба на нашитѣ другари.

Ще чакаме думата на правосъдието.

#### На една фалшива „Правда“.

Въ Луковитъ излиза едно дребно по форматъ, но велико по простачина и злоба вѣстниче на име „Правда“ — органъ на Луковитскитѣ и Тетевенски народняци, отличающъ се съ своята тжпота и подѣлство. Не жалающа да види мизерията и лѣносьта на собственитѣ си партизани, настанени изъ разнитѣ луковитски учрѣждения, тази „Правда“, права като гривишката бара, е насочила всичкитѣ си стрѣли срѣщу нашитѣ другари, чиновници по прѣхраната въ този градъ. Не мислете, че

народняшкитѣ тулуми сж застрашени отъ изпустаиване — Луковитската околия е най-добъръ хранена отъ всички въ окрѣга! Не е тамъ бѣдата, а въ това, че тѣзи чиновници били социалисти, какъвъ ужасъ! Ще трѣбва да се прѣмиришъ, мила Правдо, съ това зло, защото социалиститѣ, дѣйствиелно се увеличаватъ изъ Луковитско и скоро ти ще се видешъ напълно заобиколена съ тази червена опасностъ. И тогава ще бждешъ принудена да поизчистишъ езика си, защото той е твърдѣ мръсенъ, макаръ и да е прѣд-назначенъ за духовна храна на Луковитскитѣ народняци. Впрочемъ, това не е странно, като се знае, че твоя вѣдъхновителъ е единъ бившъ тѣснѣкъ...

#### Партуенъ животъ.

Никополъ. На 11 май въ с. Новачени се състоя пуктова околийска сбирка на групитѣ и организациитѣ въ източната частъ на Никополската околия. Присѣстествуваха 24 прѣдставители на тѣзи организации! Прѣдъ събѣдъ, на площада прѣдъ общинското уиравление другаря Г. Марковъ държа публична рѣчь на тема: „Политическото положение и нашата партия“. Тѣснѣшкитѣ партизани отъ Коиловци, Дѣрвишко и Ново село се бѣха явили на събранието и поискаха да въразятъ. Даде имъ се пълна възможностъ да направятъ това, слѣдъ което другаря Марковъ съ енергични думи, посрѣщнати съ живи одобрения заклейми фразеологията и прѣстѣжността на тѣснѣшкия комунисто-болшевишко-спартакистски паприкашъ. Правѣше впечатление, че въ центъра на тѣснѣшката група се изтжпваше нѣкой си Хайверковъ, полицейски приставъ на Радославова, прѣвъ цѣлото му властвувание. Види се това е бждация „комисаръ на обществената безопасностъ“. Слѣдъ обѣдъ събранитѣ другари размѣниха думи върху срѣдствата на нашата пропаганда и агитация и взеха важни мѣрки за засилване на партиинитѣ организации.

Въ с. Шамлиево — Никополско. На 6 т. м. се състоя публичнъ събрание, свикано отъ нашата организация, на което другаря Кр. Мацевъ говори върху „Политическото положение и изходътъ изъ него“. Събранието, състояще се отъ около 150 души изслуша съ задоволство рѣчьта на др. Мацевъ.

с. Трънчовица — Никополско. На 11 май т. г. въ 5 часа слѣдъ обѣдъ на площада прѣдъ училището се състоя многолюдно събрание, на което другаря Г. Марковъ говори на темата: „Какво искатъ социалиститѣ“. Присѣстествува почти цѣлото село съ женитѣ и дѣцата. Рѣчьта на др. Марковъ бѣ изслушана съ напирѣгнатъ интересъ, изпратена съ одобрения. Явиха се двама души заблудени „дружбаши“, които избѣбраха нѣколко думи за славословие на Стамболийски. Народътъ ги посрѣщна съ негодувание, защото това бѣха типове съ твърдѣ непохвално поведение.

с. Г. — Митропочия — Плъвенско. Въ недѣля пр. обѣдъ на 11 т. г., прѣдъ многолюдно събрание въ училищния салонъ, говори плъвенския другаръ Г. Димитровъ на тема: „Задачитѣ на нашата партия“. Образува се група отъ 10 члена.

с. Д. — Джбникъ — Плъвенско. Многолюдно събрание стана въ училището на 11 т. г. слѣдъ обѣдъ. Говори другаря Г. Димитровъ бурно одобряванъ. Групата ни крѣпне.

с. Дерманци — Луковитско. Въ селото ни се основа потрѣбителна кооперация — клонъ отъ кооперацията „Напирѣдъ“. Записани 40 дѣла. Спекулантитѣ трепнаха отъ тоя „призракъ“, който ще ги лиши отъ смукането кръвта на сиромаситѣ.

Червенъ — Бръгъ — луковитско. На 4 т. м. цѣ кооператоритѣ отъ кооперациитѣ въ с. Червенъ-Бръгъ, Чомаковци, Лепица, Габаре, Еница, Драшанъ и Кнежа имаха общо събрание въ с. Чомаковци, въ което се поставиха основитѣ на една Районна Работническа Кооперация „Напирѣдъ“ съ сѣдалище с. Червенъ-Бръгъ. Съ това се сливатъ раздробенитѣ кооперативни сили въ едно цѣло и съ общи усилия да поч-

## Керемиди марсилски

Иванъ Н. Желѣзаровъ — Плъвенъ.  
Оферти при поискване!

натъ да изтрѣгватъ изъ ногтитѣ на спекулантитѣ едно по едно тѣхнитѣ доходни пера, за да създадатъ едни по-носни условия за сжществуване на своитѣ членове. Ограбеното работничество и малоимотно селско и градско население, което е подложено освѣнъ на експлоатацията на прѣжитѣ си господари, но отъ него се изтрѣгватъ по единъ нечуванъ мизеренъ начинъ и послѣднитѣ стотинки отъ ненаситния спекулантъ. Чрѣвъ кооперацията Обединената Работническа Социалдемократическата Партия, цѣли да намали до минимумъ тази безбожна експлоатация и съ това да запази повече сили въ своитѣ членове, които да имъ сж нуждни въ борбата противъ днешната капиталистическа държава — изворѣтъ на всички човѣшки нещастия. Нашитѣ противници, които хвърлятъ калъ противъ работническитѣ кооперации, па биле тѣ — тѣсни социалисти, за лишѣнъ пжтъ доказватъ, че тѣ не сж приятели и защитници на работничеството, на дребния малоимотенъ селянинъ и гражданинъ, а негови врагове. Нека това хубаво да се запомни.

## ХРОНИКА

Опитъ за съставяне економически блокъ въ Плъвенъ. На 11 т. м. група търговци бѣха свикали всички търговци, индустриалци и занаятчии отъ града съ цѣлъ да подготвятъ почва за организиране економически блокъ по подобие на софийския.

Отъ говореното на това събрание се разбира, че старитѣ партии — „дѣснитѣ“ — сж негодни да защитятъ интереситѣ на тия съсловия, а „лѣвитѣ“ пжкъ били страшни за тѣхъ, защото носѣли съ себе си крайни искания, така че не имъ оставало нищо друго, освѣнъ да станатъ сами политичии.

Но слѣдъ установяването на тази мисль новитѣ политичии започватъ да се прѣпжватъ много злѣ. Едни искатъ съсловни организации безъ политически задачи, други съсловна партия. Едни иматъ здрави връзки съ партиитѣ си и не имъ се отдѣля отъ тѣхъ, други пжкъ сж били индиферентни или пжкъ партиитѣ имъ сж на загинаване вече, така че блока имъ се вижда по-примамливъ.

Най-интересно е, че тѣзи съсловия отъ една страна недоволствуватъ отъ котерийнитѣ режими и искатъ стабилно правителство, за да запази тѣхния „имотъ, животъ и честъ“, а отъ друга пжкъ ги е страхъ отъ лѣвитѣ, които именно се борятъ да изкоренятъ котерийността въ нашия животъ. Тѣ забравятъ, че именно дѣснитѣ устроиха всички касациии за българскитѣ граждани по бойнитѣ полета и всички бандитства въ тила и пакъ сж наклонни да отидатъ при тѣхъ, за да имъ пазятъ живота, имота и честта отъ лѣвитѣ.

На добъръ имъ часъ! Не е чудно това, което стана на това събрание, но чудно щеше да бжде ако нашия търговецъ, еснафъ и индустриалецъ можеха да се надигнатъ надъ близкитѣ си интереси и видятъ, че животътъ, имотътъ и честта винаги сж били заплашвани отъ дѣснитѣ партии, а не отъ лѣвитѣ.

Съобщава се на абонатитѣ, които не сж си получили вѣстника, да съобщатъ въ редакцията точния си адресъ; защото имената на много отъ абонатитѣ сж посочени невѣрно.

За окрѣжната бирка. Княто че стане въ гр. Плъвенъ на 24 Май т. г. всѣка група или организация може да изпрати по единъ делегатъ на всѣки 10 души редовни членове. Тѣзи делегати ще иматъ рѣшающъ гласъ при гласуване на поставенитѣ въпроси, а освѣнъ тѣхъ могатъ да присѣстуватъ на сбирката всички партийни членове отъ организациитѣ на окрѣга; но само като гости. Делегатитѣ трѣбва да сж снабдени съ пълномощия отъ организациитѣ и групитѣ си.

Дневенъ редъ: 1) Политическото положение и задачитѣ на партията; 2) Отчетъ за състоянието на партията въ окрѣга; 3) Организация и агитация въ окрѣга; 4) Изборъ на окрѣженъ комитетъ и членове на виши партиенъ свѣтъ; 5) Разни.

Прѣстѣжпа небрѣжностъ. Отъ два мѣсеца се говори за облекчението, което ще се даде на учащитѣ били войници или не (Вижъ окр. № 6223, 7634 и 8291), но до сега почти нищо нѣма.

Вѣнчавна. Въ Недѣля 18 май т. г. 2 часа слѣдъ обѣдъ въ църквата Св. Троица ще се вѣнчае нашиятъ партиенъ другаръ Цоло Костовъ съ г-ца Марийка Ганчева т. с. Гигенъ. Нашитѣ искрени другарски благопожелания за щастливъ животъ.

Интересни политикани сж дружбашитѣ. Въ с. Крушовица, Плъвенско, както ни увѣряватъ тѣхни хора, слѣдъ демобилизацията, когато демократитѣ поразиха властѣта си изъ околията, изъ срѣдѣта на земледѣлската дружба се били съставили и двѣ демократически бюра, та, въ случай на разтурване общ. свѣтъ, пакъ тѣ да съставятъ тричленна комисия. Но защо не

(цигли), капаци и машинени тухли продава фабриката

едно, а двѣ бюра сж съставени, това всѣки, който познава безпринципността, лжжитѣ и долнопробната демагогия на дружбашитѣ, може лесно да си обясни.

Червенъ Бръгъ. Работническата социалдемократическа организация (обединена) свиква на 18 т. м. 10 часа сутринѣта въ основното училище общо организационно събрание съ дневенъ редъ: избиране делегати за окрѣжната бирка, коато ще се състои па 24 с. м. въ гр. Плъвенъ. Приемане на нови членове и разни.

Присѣстствието на всички другари е необходимо.

Отъ комитета.

Плъвенски Сжд Приставъ на Участѣкъ при Плъвен. Окрѣженъ Сждъ.

#### ОБЯВЛЕНИЕ

№ 695.

Подписаний Сждебенъ Приставъ при Плъвенски Окрѣженъ Сждъ на I участѣкъ, на основание на изпълнителния листъ № 8163 отъ 28 IV 1919 г. издаденъ отъ Плъвен. Окр. Сждъ въ полза на Гица Божинъ Ц. Петрова изъ гр. Плъвенъ срѣщу Христо Михаловъ отъ гр. Плъвенъ за искъ 1962 лева и 72 ст., заедно съ лихвитѣ имъ по 10% год. отъ 22 февруари 1919 г. до изплащането 28 лева сждебни разноси и по водене на дѣлото разноси и 44 по изпълнението, съгласно чл. 910 отъ Гражданското сждопроизводство, съ настоящето обявявамъ, че на 23 май 1919 г. отъ 9 часа сутринѣта ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдуюция длѣжниковъ имотъ а именно:

47 четиридесетъ седемъ дойни овце отъ които 28 безъ ягнета и 19 съ ягнета оцѣнени за 2350 лева.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна.

Които г. г. желаятъ да купятъ горния имотъ, могатъ да се явяватъ на мѣстопродаването да наддаватъ, гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се до продаванетоъ.

гр. Плъвенъ 15 май 1919 г.  
Дѣло № 81.1919 год.

Сждебенъ Приставъ: Йор. П. Кржстевъ

#### Районната работническа кооперация „Напирѣдъ“ съобщава на членоветѣ си:

1. Досегашнитѣ управителни тѣла на кооперативнитѣ групи, да прѣдставятъ списъкъ на дѣйствителнитѣ си и консомативни членове, като обозначатъ по колко дѣла е записълъ всѣки единъ отъ тѣхъ и какво му е сѣмейното положение (отъ колко члена се състои сѣмейството му), и какви суми сж внесли въ кооперацията „НАПРѢДЪ“ — София, и пр.

2. Въ всѣко населено мѣсто др. кооператори да си избератъ по едно довѣрено лице, което да служи за посрѣдникъ между магазина и тѣхъ, за по-голѣма експедитивностъ въ работата. Имената на избранитѣ довѣрени лица да се съобщатъ на др. Будуровъ;

3. Всички поржчки за въ бждаще ще се извършватъ само чрѣвъ магазина.

Съ поздравъ:

Д. БУДУРОВЪ — ЧЕР-БРЪГЪ.

#### Кооперация „НАРОДЪ“ — Плъвенъ ПРОДАВА:

Мармаладъ, маджунѣ, кафе, ябълки, домати и зеле сушени, пестилъ, леблѣбий, червенъ пиперъ, сушени круши, грозде сушено, яйца, чай, синка, сапунъ санлайтъ, сапуни за пране, сапуни тоалетни разни, четки за дѣски, четки за обуца, лампи, лампени стѣкла, прахъ и четки за зжби, скробяла, французка пудра и пр.

Отъ кооперацията.

Отговоренъ редакторъ: Г. МАРКОВЪ.

Кооперативна печатница „Изгрѣвъ“ — Плъвенъ.